
3. S. e. H13KG 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

3. S. e. H13KG 1930	4
3. s. e. H3K	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

3. S. e. H13KG 1930

3. s. e. H3K

Prædikedag 3. s. e. H3K

Prædikedato 26. januar 1930

Prædiketekst Lukas 17,5-10

Prædiken ID P260130-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

3 S e. H1 3 Kg.

Stadil 3 186 490 422

Vedersø 188 505 105 668

Vi kan ikke tage Guds Ord nær nok ind til os.

Hvad er det nu, vi skal dele sammen i Dag? paaminde hinanden om fra Gud? hvad er det, Gud gennem Dagens Text vil have os sagt paa denne Søndag? Ja, saadan spørger vi eller bør vi spørge, naar vi kommer ind gennem Kirkedøren. For det er jo da vor Tro, at vi kommer i Kirken for at Gud kan faa os i Tale, og at Gud virkelig ogsaa vil tale til os der. Og nu er det sandt nok, at Gud ogsaa kan tale til os andre Steder, ja, kan tale til os overalt, blot vi vil have Ørene aabne og sommetider endogsaa det foruden Gud kan tale til os, naar vi gaar og renser i Stalden, naar vi ligger om Natten og ikke kan sove, naar vi sidder ved et Sygeleje og ellers hvor. Men særlig og regelmæssig taler han dog til os i det Hus, han har faaet bygget midt i vort Sogn og bevaret der igennem Aarhundreder trods alle

Storme, der, hvor han har talt til vore Forældre og modtaget os som smaa Børn. Ja, der taler han til os, om vi da ellers kommer der for at høre ham tale, kommer der ikke for at kritisere eller for at sove eller for at vise os for den og den, men kommer der af Trang til Guds Ord, til at være stille, samle sit Sind, lytte redebøn, tilgive Præsten hans menneskelige Ufuldkommenhed og lytte gennem hans Tale til Gudsordet bagved. Ja, da taler Gud til os gennem Kirkeklokkeklangen, for det er jo ikke bare Knudsen, der ringer, men det er jo selve Kirkens Malmstemme, der kalder, Gud selv, der kalder med Klokkens Mund, taler til os gennem Salmesang, Oplæsning af Skriften, Fællesbøn, Sakramenterne og Prædikenen. Og naar vi nu spørger: hvad vil selve Texten, Prædikenen, ja, Texten, hvad vil den sige os i Dag, denne Text om Apostlene, der bad om mere Tro, ja, saa spørger vi jo strax: passer den Bøn paa os? trænger Stadil Sogn til mere Tro? Og saa er der jo, ogsaa her i Sognet, en Del kristne Brødre og Søstre, der vil skynde sig at sige Ja, det trænger Stadil til. Og det er sandt nok; men jeg tror alligevel, jeg vilde svare: Aah nej, det er ikke saa meget mere Tro, de Folk i Stadil trænger til. Men de trænger til at gøre mere Alvor ud af den Tro, de har. Hertil vil nogen sige: Jamen det er det samme. Men det er jeg ikke sikker paa, det er. Der er mange Sogne i Landet og i Storbyen, hvor jeg føler mig anderledes forvisset om, at det er Tro, de trænger til. Men herude i Vestjylland her er der megen god gammel Respekt for Ordet, megen Venlighed og aaben Indstilling over for det, men det gælder jo saa om at faa fat paa, at det ender det ikke at staa med Hatten i Haanden for det, men naar vi har hilst paa det, saa skal vi flytte sammen med det og bo sammen med det — ikke bruge det til saadan Kunster som at flytte Morbærfigentræer — skal vi flytte Træer, saa har vi Nævekræfter, men vi skal lade det blive Herre over os, saa vi gør efter dets Ønsker og dog kalder os unyttige Tjenere. Ja, Tro, ren ydre Tro er en stor Magt, Hypnose og Fremgang i Verden, men den indre Tro er større, den, der faar Kraft af Gud til at flytte større og nyttigere Ting end Træer og som dog bevarer sin Ydmyghed og Taknemmelighed mod Gud.